

Liedjes van vroeger Bijlage bij Mijn weekblad

Cabaretgroep Rode Koers in 1946

Een van mijn eerste activiteiten na de oorlog was de vorming van een politieke cabaretgroep met een paar vrienden en vriendinnen. Hun optredens waren succesvol en het liedje waarmee we openden en sloten werd staande meegezongen alsof een van onze strijdlieparen was. Later kon dat ook werkelijk zo worden, want de jongerenorganisatie van de PvdA adopteerde het lied met een kleine wijziging: "rode" werd "nieuwe".

Wij varen rode koers, kameraad
wij sturen links het schip van de staat.
Wij strijden tegen winstbejag,
en zwaaien onze rode vlag.
Refrein: Kameraden, kameraden,
nieuwe koers naar beter land.
In kantoren en fabrieken
reiken wij elkaar de hand.

Met alle mensen achter de vaan
zal het de wereld beter vergaan.
Wie vrede, vrijheid, welvaart wil,
werkt met ons mee en zit niet stil.
Kameraden, kameraden, etc.

Wij zijn de jeugd die vecht voor geluk,
wij breken oude weerstanden stuk.
Ons bindt met ieder ander land
een sterke rode vriendschapsband.
Kameraden, kameraden etc.

Antwoord quizvraagje

Het juiste woord is *staat*, want La Tour de France = de toren van Frankrijk, de Eiffeltoren.

Romantiek

Daar stond op grootmoe's porseleinkast
het beeldje van een herderin,
zo'n meisje dat alleen satijn past,
beeldschoon en blank als een godin.
Je snapt niet dat zij zo het vee hoedt
in zo een smetteloos tuniek,
dan kun je zien dat zij slechts meedoet
in de rococoromantiek.

Dan had je ook nog schone tijden,
toen je nog in een harnas reed,
je trok met lans en zwaard ten strijde
waarmee je dappere daden deed.
Je liet het bloed maar rijkelijk stromen,
je reeg de vijand aan je piek.
Zo kwam je in de gunst bij 'n schone,
dat was de ridderromantiek.

Wat later kwamen sombere tijden,
de mode was: sentimenteel.
Men had plezier in lekker lijden,
men zuchtte en men weende veel.
Je las geen versje zonder tranen,
je huilde bij orkestmuziek.
Je zag alom de vreugde tanen,
dat was ruineromantiek.

Zo heeft elk tijdperk eigen dromen,
z'n eigen toon en melodie,
maar in de tijden der atomen,
wat is er dan nog poëzie?
Een aardig huis om in te wonen,
en als het kan geen werkloosheid,
een beetje vrede voor ons zonen,
da's romantiek in onze tijd.

Wiegeliedje

't Is avond en de sterren
staan twinklend aan de lucht,
ik hoorde uit je bedje
een zware diepe zucht.
Maar toen ik gauw ging kijken
sliep jij heel vast en zoet.
nu zit ik en ik mijmer
van jou mijn dierbaarst goed.
Refrein: M'n jongen, heel mijn rijkdom
ben jij, al weet je het niet,
ik wil met al m'n krachten
je sparen voor verdriet,
'Ik Wil strijden voor de vrede,
voor 'n betere maatschappij,
Mijn drijfveer tot het Socialisme,
jongen, dat ben jij.

Wanneer je 's avonds thuiskomt
met gaten in je jas,
omdat je spel daarbuiten
weer al te heftig was,
dan mopper ik wel even,
want heus, we zijn niet rijk
Maar even later denk ik.
terwijl ik naar je kijk: